ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 24ης Σεπτεμβρίου 2019*

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο αναπαριστά μοτοσακό – Προγενέστερο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Λόγος ακυρότητας – Ατομικός χαρακτήρας – Διαφορετική συνολική εντύπωση – Ενημερωμένος χρήστης – Άρθρο 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 – Σύμφωνη ερμηνεία του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002 – Περίπτωση όπου δεν έχει γίνει, στο καταχωρισμένο σχέδιο ή υπόδειγμα, χρήση μη καταχωρισμένου προγενέστερου εθνικού τρισδιάστατου σήματος – Άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002 – Περίπτωση όπου δεν έχει γίνει, στο καταχωρισμένο σχέδιο ή υπόδειγμα, μη επιτρεπόμενη χρήση έργου προστατευόμενου από τη νομοθεσία κράτους μέλους η οποία διέπει το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας – Άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 6/2002»

Στην υπόθεση T-219/18,

Piaggio & C. SpA, με έδρα την Pontedera (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους F. Jacobacci, B. La Tella και B. Lucchetti, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τους L. Rampini και J. Crespo Carrillo,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Zhejiang Zhondeng Industry Group Co. Ltd, με έδρα την Taizhou (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τους M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Verea και M. Balestriero, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου συμβουλίου προσφυγών του EUIPO της 19ης Ιανουαρίου 2018 (υπόθεση R 1496/2015-3), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας, μεταξύ της Piaggio & C. και της Zhejiang Zhongneng Industry Group,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. Berardis, πρόεδρο, Σ. Παπασάββα και O. Spineanu-Matei (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: E. Hendrix, διοικητικός υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Μαρτίου 2018,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Ιουλίου 2018,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Ιουλίου 2018,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 27ης Φεβρουαρίου 2019,

έχοντας υπόψη τη διάταξη της 30ής Απριλίου 2019, με την οποία αποφασίστηκε η επανάληψη της προφορικής διαδικασίας,

έχοντας υπόψη τη γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου προς τους διαδίκους και τις απαντήσεις τους οι οποίες κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 και 17 Μαΐου 2019,

έχοντας υπόψη την απόφαση της 20ής Μαΐου 2019, με την οποία περατώθηκε η προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 19 Νοεμβρίου 2010 η παρεμβαίνουσα Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd, υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1).

2 Το σχέδιο ή υπόδειγμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση απεικονίζεται, από έξι διαφορετικές όψεις, ως εξής:

3 Βάσει των άρθρων 41 έως 43 του κανονισμού 6/2002, η παρεμβαίνουσα προέβαλε, στην αίτηση καταχωρίσεως που υπέβαλε, δικαίωμα προτεραιότητας για το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, το οποίο θεμελιωνόταν σε προγενέστερη αίτηση καταχωρίσεως του ίδιου σχεδίου ή υποδείγματος κατατεθείσα ενώπιον της αρμόδιας κινεζικής αρχής στις 13 Ιουλίου 2010.

4 Τα προϊόντα στα οποία προορίζεται να εφαρμοστεί το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα εμπίπτουν στην κλάση 12-11 κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, της 8ης Οκτωβρίου 1968, όπως έχει τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Μοτοποδήλατα· μοτοσικλέτες».

5 Η αίτηση καταχωρίσεως δημοσιεύτηκε στο Δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων αριθ. 2010/265 της 23ης Νοεμβρίου 2010. Το σχέδιο ή υπόδειγμα καταχωρίστηκε υπό τον αριθμό 1783655-0002, με ημερομηνία καταχωρίσεως τη 19η Νοεμβρίου 2010 και ημερομηνία προτεραιότητας τη 13η Ιουλίου 2010.

6 Στις 6 Νοεμβρίου 2014 η προσφεύγουσα, Piaggio & C. SpA, υπέβαλε ενώπιον του EUIPO, δυνάμει του άρθρου 52 του κανονισμού 6/2002, αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος ως προς τα προϊόντα που προαναφέρθηκαν στη σκέψη 4 ανωτέρω.

7 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας ήταν εκείνοι του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχεία β′, ε′ και στ′, του κανονισμού 6/2002.

8 Πρώτον, όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, στην αίτησή της για την κήρυξη ακυρότητας, ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα στερούνταν νεωτεριστικού και ατομικού χαρακτήρα κατά την έννοια των άρθρων 5 και 6 του εν λόγω κανονισμού. Προς στήριξη των δηλώσεών της, η προσφεύγουσα επέλεξε το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα με την εμπορική ονομασία Vespa LX (στο εξής: προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα) προσκομίζοντας, για να τεκμηριώσει ότι αυτό είχε

διατεθεί στο κοινό, εικόνες οι οποίες είχαν εμφανιστεί στα εξειδικευμένα περιοδικά *Motociclismo*, τεύχος Μαΐου 2005, *In sella*, τεύχος Απριλίου 2005 και *City-X*, τεύχος Ιουνίου 2009. Αυτές οι εικόνες με τις συνοδευτικές λεζάντες αναπαράγονται αμέσως κατωτέρω:

9 Κατά την προσφεύγουσα, το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα ήταν κατ' ουσίαν πανομοιότυπο με το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα και δημιουργούσε την ίδια συνολική εντύπωση με αυτό, όπερ σήμαινε ότι αποκλειόταν να έχει νεωτεριστικό και ατομικό χαρακτήρα κατά την έννοια των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού 6/2002.

10 Δεύτερον, όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι το σχήμα σκούτερ στο οποίο προοριζόταν να ενσωματωθεί το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα προστατευόταν επίσης, κατά το ιταλικό δίκαιο, ως μη καταχωρισμένο τρισδιάστατο «de facto σήμα» που χρησιμοποιείται στην Ιταλία από το 2005 (στο εξής: προγενέστερο σήμα). Κατά την προσφεύγουσα, το σήμα αυτό έχει αποκτήσει, μέσω της χρήσης του, ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, διότι τα διακριτικά χαρακτηριστικά του σχήματος

σκούτερ το οποίο προστατεύει παρέμειναν, κατά βάση, αμετάβλητα από τότε που η προσφεύγουσα δημιούργησε και διέθεσε για πρώτη φορά στο εμπόριο το σκούτερ με την ονομασία Vespa, κατά τα έτη 1945-1946. Κατά την προσφεύγουσα, τα διακριτικά αυτά γνωρίσματα είναι τα εξής:

– το σχήμα Χ μεταξύ του πίσω καλύμματος του αμαξώματος και του κάτω μέρους της σέλας, όπως απεικονίζεται κατωτέρω:

– το σχήμα ανάποδου Ω μεταξύ του κάτω μέρους της σέλας και της ποδιάς, όπως απεικονίζεται κατωτέρω:

– το σχήμα βέλους της ποδιάς, όπως απεικονίζεται κατωτέρω:

11 Η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι απέδειξε την παγκοίνως γνωστή χρήση του προγενέστερου σήματος και τον κίνδυνο συγχύσεώς του με το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, ο οποίος προκαλείται εξαιτίας του τελευταίου στο ενδιαφερόμενο κοινό.

12 Τρίτον, όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού 6/2002, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα προστατευόταν με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ιταλία και στη Γαλλία. Κατά την προσφεύγουσα, το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα, ως πνευματικό έργο, δεν έπρεπε να έχει χρησιμοποιηθεί στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα.

13 Με απόφαση της 23ης Ιουνίου 2015, το ακυρωτικό τμήμα αναγνώρισε ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα ήταν νέο κατά την έννοια του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού αυτού. Στηριζόμενο όμως στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα, έκανε δεκτή την αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος, με την αιτιολογία ότι αυτό στερούνταν ατομικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του ίδιου

κανονισμού. Εφόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα ήταν άκυρο επειδή δεν πληρούνταν η συγκεκριμένη προϋπόθεση που ήταν απαραίτητη, βάσει του κανονισμού 6/2002, για την προστασία του, το ακυρωτικό τμήμα έκρινε ότι δεν συνέτρεχε ανάγκη να εξετάσει τους λοιπούς λόγους ακυρότητας τους οποίους προέβαλε η προσφεύγουσα, ήτοι εκείνους του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχεία ε′ και στ′, του εν λόγω κανονισμού.

14 Στις 27 Ιουλίου 2015 η παρεμβαίνουσα άσκησε ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 55 έως 60 του κανονισμού 6/2002, προσφυγή κατά της αποφάσεως του ακυρωτικού τμήματος.

15 Με απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2018 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τρίτο συμβούλιο προσφυγών του EUIPO δέχθηκε την προσφυγή της παρεμβαίνουσας, ακύρωσε την απόφαση του ακυρωτικού τμήματος και απέρριψε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας. Κατ' αρχάς έκρινε ότι οι διαφορές μεταξύ των δύο σχεδίων ή υποδειγμάτων αρκούσαν για να αποκλείσουν τυχόν διαπίστωση, βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού αυτού, ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα στερούνταν νεωτεριστικού χαρακτήρα σε σχέση με το προγενέστερο σχέδιο. Στη συνέχεια, σε αντίθεση προς το ακυρωτικό τμήμα, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν στερούνταν ατομικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού. Ειδικότερα, το συμβούλιο προσφυγών ανέφερε, αφενός, ότι οι διαφορές μεταξύ των δύο σχεδίων ή υποδειγμάτων ήταν πολλές και αρκετά έντονες και, αφετέρου, ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα προκαλούσε στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση από εκείνη την οποία δημιουργεί η παρατήρηση του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος. Τέλος, ασκώντας τις αρμοδιότητες του ακυρωτικού τμήματος, δυνάμει του άρθρου 60 του κανονισμού 6/2002, το συμβούλιο προσφυγών αποφάνθηκε και επί των δύο άλλων λόγων ακυρότητας τους οποίους είχε προβάλει η προσφεύγουσα ενώπιον του ακυρωτικού τμήματος, δηλαδή εκείνους του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχεία ε′ και στ′, του εν λόγω κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, έκρινε, πρώτον, ότι το προγενέστερο σήμα δεν είχε χρησιμοποιηθεί στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των προφανών στυλιστικών διαφορών μεταξύ τους, καθώς και του αυξημένου επιπέδου προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού του προγενέστερου σήματος, και ότι, συνεπώς, δεν μπορούσε να εφαρμοστεί ο λόγος ακυρότητας ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 6/2002. Δεύτερον, όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας που προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού 6/2002, το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι δεν δικαιολογούνταν η κήρυξη της ακυρότητας του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος λόγω προσβολής των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ιταλία και στη Γαλλία, στον βαθμό που το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα, ως πνευματικό έργο, δεν είχε χρησιμοποιηθεί στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, δεδομένου ότι η αισθητική τους και η εντύπωση την οποία προκαλούσαν ήταν διαφορετικές.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

16 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, κατά συνέπεια, να κηρύξει άκυρο το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα·

– να καταδικάσει EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών, σύμφωνα με το άρθρο 190 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, και

– να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της παρούσας διαδικασίας.

17 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή και

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

18 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να επιβεβαιώσει την εγκυρότητα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος και

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

19 Κατ' αρχάς, δεδομένου ότι η «επιβεβαίωση της εγκυρότητας του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος» ισοδυναμεί με απόρριψη της προσφυγής, πρέπει να γίνει δεκτό ότι με το δεύτερο αίτημα της παρεμβαίνουσας ζητείται, κατ' ουσίαν, η απόρριψη της προσφυγής [πρβλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2016, Apax Partners κατά EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX), T-58/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:724, σκέψη 15].

20 Προς στήριξη της προσφυγής προβάλλονται τρεις λόγοι ακυρώσεως οι οποίοι αφορούν, ο πρώτος, παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού, ο δεύτερος, παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού αυτού και, ο τρίτος, παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του ίδιου κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού

21 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς το συμβούλιο προσφυγών έκρινε, στα σημεία 24 έως 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι έπρεπε να δεχθεί ότι τα δύο σχέδια ή υποδείγματα δεν ήταν απολύτως πανομοιότυπα και ότι οι μεταξύ τους διαφορές δεν μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως «επουσιώδεις λεπτομέρειες».

22 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι το συμβούλιο προσφυγών υπέπεσε σε σφάλματα κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των αρχών στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 6 του κανονισμού 6/2002, τη στιγμή που, λαμβανομένου υπόψη του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος, το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα στερούνταν ατομικού χαρακτήρα κατά την έννοια της συγκεκριμένης διατάξεως.

23 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν το σύνολο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

24 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002 ορίζει ότι κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να κηρυχθεί άκυρο μόνον αν δεν πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 4 έως 9 του ίδιου κανονισμού.

25 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, το σχέδιο ή υπόδειγμα προστατεύεται ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα εφόσον είναι νέο και έχει ατομικό χαρακτήρα.

26 Βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002, ένα σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται νέο αν κανένα πανομοιότυπο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν έχει διατεθεί στο κοινό. Τα σχέδια ή υποδείγματα θεωρούνται πανομοιότυπα αν τα χαρακτηριστικά τους διαφέρουν μόνον ως προς επουσιώδεις λεπτομέρειες.

27 Επισημαίνεται ευθύς εξ αρχής ότι οι διαπιστώσεις του συμβουλίου προσφυγών οι οποίες περιέχονται στα σημεία 24 έως 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως εντάσσονται στο πλαίσιο της εκ μέρους του εξετάσεως του ζητήματος της φερόμενης ελλείψεως νεωτεριστικού χαρακτήρα του επίδικου σχεδίου, υπό την έννοια του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του εν λόγω κανονισμού. Όπως επιβεβαίωσε και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής της, ούτε παράβαση των διατάξεων αυτών ούτε σφάλμα του συμβουλίου προσφυγών κατά την εκτίμηση του νεωτεριστικού χαρακτήρα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος, και αναγνωρίζει ότι τα δύο σχέδια ή υποδείγματα δεν είναι πανομοιότυπα. Κατόπιν τούτου, η προσφεύγουσα δεν είναι δυνατό να αμφισβητήσει λυσιτελώς, στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά, συγκεκριμένα, παράβαση του 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού, τις κρίσεις που διατύπωσε το συμβούλιο προσφυγών στα σημεία 24 έως 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως αναφορικά με τη φερόμενη έλλειψη νεωτεριστικού χαρακτήρα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος, υπό την έννοια του άρθρου 5 του ίδιου κανονισμού.

28 Ως προς την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος, υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, ένα καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται ότι παρουσιάζει ατομικό χαρακτήρα αν η συνολική εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφέρει από τη συνολική εντύπωση την οποία προκαλεί στον εν λόγω χρήστη οποιοδήποτε άλλο σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει ήδη διατεθεί στο κοινό πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για την καταχώριση ή, αν διεκδικείται προτεραιότητα, πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας.

29 Στην απόδοση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 στην ιταλική γλώσσα διευκρινίζεται επιπροσθέτως ότι η συνολική εντύπωση που απαιτείται να προκαλεί ένα σχέδιο ή υπόδειγμα προκειμένου να θεωρείται ότι παρουσιάζει ατομικό χαρακτήρα πρέπει να διαφέρει «ουσιωδώς» από εκείνη την οποία προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη οποιοδήποτε άλλο σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει ήδη διατεθεί στο κοινό.

30 Πρέπει να τονιστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η ανάγκη ομοιόμορφης ερμηνείας των διατάξεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτάσσει, σε περίπτωση αποκλίσεως μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων μιας διατάξεως, αυτή να ερμηνεύεται με κριτήρια το πλαίσιο και τον σκοπό της ρυθμίσεως στην οποία εντάσσεται. Για την ερμηνεία μιας διατάξεως του δικαίου της Ένωσης απαιτείται, εξάλλου, να γίνεται σύγκριση μεταξύ των γλωσσικών αποδόσεών της (βλ. απόφαση της 23ης Δεκεμβρίου 2015, Firma Theodor Pfister, C-58/15, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2015:849, σκέψη 25 και μνημονευόμενη νομολογία).

31 Εν προκειμένω, μεταξύ των πράξεων που καταρτίστηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας η οποία κατέληξε στην έκδοση του κανονισμού 6/2002, η υποβληθείσα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρώτη πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 1994, C 29, σ. 20) περιελάμβανε, σε όλες τις γλωσσικές αποδόσεις της, τον προσδιορισμό «ουσιωδώς» στο άρθρο 6, παράγραφος 1. Κατόπιν της γνωμοδοτήσεως της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής επί της «Πρότασης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα» (ΕΕ 1994, C 388, σ. 9), η οποία επισήμανε ότι η έκφραση «ουσιωδώς» είχε ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό, από την προβλεπόμενη προστασία, πολλών σχεδίων και υποδειγμάτων, ιδίως στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας, και εισηγήθηκε, ως εκ τούτου, την απάλειψή του, ο προσδιορισμός αυτός αφαιρέθηκε από όλες, πλην της ιταλικής, τις γλωσσικές αποδόσεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, της υποβληθείσας από την Επιτροπή τροποποιημένης πρότασης Κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2000, C 248 E, σ. 3). Η ως άνω απόκλιση στο γράμμα της

διατάξεως αυτής εξακολουθούσε να υφίσταται, στο ιταλικό κείμενό της, και στην τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2001, C 62 E, σ. 173), όπως τελικώς εκδόθηκε από τον Επιτροπή.

32 Επιπλέον, από τη συγκριτική εξέταση των διαφόρων υφιστάμενων γλωσσικών αποδόσεων του κανονισμού 6/2002, και ειδικότερα του άρθρου 6, παράγραφος 1, προκύπτει ότι, με εξαίρεση το ιταλικό κείμενο, όλες οι γλωσσικές αποδόσεις του συγκεκριμένου άρθρου προβλέπουν ότι ένα καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται ότι παρουσιάζει ατομικό χαρακτήρα αν η συνολική εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφέρει από εκείνη την οποία προκαλεί στον εν λόγω χρήστη οποιοδήποτε άλλο σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει ήδη διατεθεί στο κοινό.

33 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι ο προσδιορισμός «ουσιωδώς» ο οποίος περιέχεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 σε μία μόνον από τις γλωσσικές αποδόσεις του κανονισμού είναι, προφανώς, ένα ατυχές απομεινάρι της νομοθετικής διαδικασίας που προηγήθηκε της εκδόσεώς του.

34 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 πρέπει, επομένως, να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται, αφενός, σύμφωνα με το γράμμα του, όπως αυτό προεκτέθηκε στη σκέψη 32 ανωτέρω και απορρέει από τις διάφορες υφιστάμενες σήμερα γλωσσικές αποδόσεις του κανονισμού 6/2002 πλην της ιταλικής, και, αφετέρου, σύμφωνα με τον τρόπο με τον οποίο η διάταξη αυτή έχει ερμηνευθεί, ομοιόμορφα και ανεξάρτητα από τη συγκεκριμένη γλωσσική απόδοση, στην νομολογία.

35 Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι η προϋπόθεση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002 βαίνει πέραν εκείνης του άρθρου 5 του ίδιου κανονισμού, στον βαθμό που η διαφορετική συνολική εντύπωση η οποία προκαλείται στον ενημερωμένο χρήστη, κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 6, μπορεί να βασίζεται μόνο στην ύπαρξη αντικειμενικών διαφορών μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων [απόφαση της 6ης Ιουνίου 2013, Kastenholz κατά OHMI – Qwatchme (Καντράν ρολογιού), T-68/11, EU:T:2013:298, σκέψη 39]. Συνεπώς, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές που είναι αρκετά έντονες ώστε να δημιουργούν διαφορετική συνολική εντύπωση [βλ. απόφαση της 4ης Ιουλίου 2017, Murphy κατά EUIPO – Nike Innovate (Περικάρπιο ηλεκτρονικού ρολογιού), T-90/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:464, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

36 Δεύτερον, σημειώνεται ότι στην αιτιολογική σκέψη 14 επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, ότι η εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα ενός σχεδίου ή υποδείγματος θα πρέπει να βασίζεται στο κατά πόσον υπάρχει σαφής διαφορά μεταξύ της συνολικής εντυπώσεως την οποία αυτό προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη και εκείνης που του προκαλεί οποιοδήποτε άλλο από το σύνολο των υφιστάμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων.

37 Το δε άρθρο 28, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο v, του κανονισμού (ΕΚ) 2245/2002 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 6/2002 του Συμβουλίου για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 341, σ. 28), ορίζει ειδικότερα ότι, όταν ως λόγος ακυρότητας προβάλλεται ότι το καταχωρισμένο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν πληροί τις προϋποθέσεις, μεταξύ άλλων, του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002, τότε στην αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας πρέπει να μνημονεύονται και να αναπαράγονται τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα τα οποία ενδέχεται να αποκλείουν τον ατομικό χαρακτήρα του καταχωρισμένου σχεδίου ή υποδείγματος, καθώς και να περιέχονται τα έγγραφα που αποδεικνύουν την ύπαρξη των προγενέστερων αυτών σχεδίων ή υποδειγμάτων.

38 Εν προκειμένω η προσφεύγουσα, όπως επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προς στήριξη του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, επέλεξε από το «σύνολο των υφιστάμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων», κατά τη διατύπωση της αιτιολογικής σκέψης 14, το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα, επειδή περιλαμβάνει τα χαρακτηριστικά τα οποία απεικονίζονται στη σκέψη 10 ανωτέρω, ενώ προσκόμισε παράλληλα και τα στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξή του και τη διάθεσή του στο κοινό.

39 Τρίτον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 διευκρινίζει ότι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του ατομικού χαρακτήρα ενός σχεδίου ή υποδείγματος, λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνησή του.

40 Υπό το πρίσμα αυτών των σκέψεων θα πρέπει να κριθεί αν το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα στερείται, λόγω του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος, ατομικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002.

Σχετικά με τον ενημερωμένο χρήστη του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος και με τον βαθμό ελευθερίας του δημιουργού

41 Εν προκειμένω, κατ' αρχάς, στα σημεία 30 έως 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι ο σχετικός τομέας σε συνάρτηση με τον οποίο έπρεπε να προσδιοριστεί ο ενημερωμένος χρήστης του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος ήταν εκείνος των «σκούτερ», ως υποκατηγορίας της κατηγορίας «Μοτοποδήλατα· μοτοσικλέτες».

42 Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της παρεμβαίνουσας, που υποστηρίζει ότι ο σχετικός τομέας είναι εκείνος των «κλασικών σκούτερ», πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο σχετικός τομέας είναι εκείνος των «σκούτερ», επιβεβαιώνεται δηλαδή η κρίση του συμβουλίου προσφυγών η οποία δεν αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα. Πράγματι, κατ' αυτόν τον τρόπο λαμβάνεται υπόψη ότι στην αίτηση καταχωρίσεως αναγραφόταν η ένδειξη «Μοτοποδήλατα· μοτοσικλέτες» ως προς τα προϊόντα στα οποία προορίζεται να ενσωματωθεί το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, όπως επίσης λαμβάνεται υπόψη και το ίδιο το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, στον βαθμό που παρέχει τη δυνατότητα να προσδιοριστεί ποια είναι τα «σκούτερ» μέσα στην ευρύτερη κατηγορία προϊόντων στην οποία έγινε αναφορά κατά την καταχώριση και, κατά συνέπεια, να οριστούν στην πράξη ο ενημερωμένος χρήστης και ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος [πρβλ. απόφαση της 18ης Μαρτίου 2010, Grupo Promer Mon Graphic κατά ΓΕΕΑ – PepsiCo (Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσης), T-9/07, EU:T:2010:96, σκέψη 56].

43 Ακολούθως στα σημεία 33 έως 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι ως ενημερωμένος χρήστης του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος έπρεπε να θεωρηθεί όποιος χρησιμοποιεί σκούτερ για τις μετακινήσεις του και γνωρίζει τόσο τα διάφορα σχέδια ή υποδείγματα σκούτερ που υπάρχουν στο εμπόριο, όσο και, σε κάποιον βαθμό, τα στοιχεία από τα οποία αποτελούνται υπό κανονικές συνθήκες τα προϊόντα αυτά. Προσέθεσε δε ότι, λόγω του ενδιαφέροντός του για τα συγκεκριμένα οχήματα, το πρόσωπο αυτό θα μπορούσε να νοηθεί ως χρήστης ο οποίος όχι μόνον επαγρυπνεί ιδιαιτέρως, αλλά επιδεικνύει και ιδιαίτερη προσοχή και ευαισθησία στο θέμα του σχεδιασμού και της αισθητικής των σχετικών προϊόντων.

44 Όσον αφορά τον βαθμό ελευθερίας του δημιουργού του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος, το συμβούλιο προσφυγών έκρινε, στα σημεία 36 έως 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι παράγοντες που περιόριζαν, σε κάποιον βαθμό, την ελευθερία σχεδιασμού στην περίπτωση των σκούτερ δεν ήταν οι τάσεις στον τομέα του ντιζάιν, ή ο πιθανός κορεσμός στον τομέα αυτό, αλλά συνδέονταν κυρίως με το είδος και τη λειτουργία του οχήματος, υπό την έννοια ότι, στο σκούτερ, ο αναβάτης-οδηγός έπρεπε να μπορεί να διατηρεί το στέρνο όρθιο, τα πόδια διπλωμένα σε γωνία 90° και τα πέλματα άνετα ακουμπισμένα επάνω στο κεντρικό υποπόδιο. Επιπλέον, το σκούτερ έπρεπε να έχει τροχούς με μικρή διάμετρο, προστατευτική ποδιά και καπάκι που να καλύπτει τον κινητήρα. Κατά συνέπεια, η δημιουργική ελευθερία μπορούσε να εκφραστεί μέσω του σχεδίου της ποδιάς, του υποποδίου, των καλυμμάτων του αμαξώματος, του φτερού των τροχών, της σέλας και των τροχών, καθώς και μέσω του σχεδίου και της θέσης των φαναριών, εμπρός και πίσω. Το συμβούλιο προσφυγών συνήγαγε εκ των ανωτέρω ότι ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού μπορούσε να οριστεί ως, τουλάχιστον, μέτριος.

45 Η συνολική εντύπωση που προκαλεί καθένα από τα δύο σχέδια ή υποδείγματα θα πρέπει να συγκριθεί με βάση τις διαπιστώσεις του συμβουλίου προσφυγών, οι οποίες δεν αμφισβητήθηκαν εξάλλου από τους διαδίκους.

Σχετικά με τη σύγκριση της συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη καθένα από τα δύο σχέδια ή υποδείγματα

46 Κατά τη νομολογία, ο ατομικός χαρακτήρας ενός σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με ένα ή περισσότερα σχέδια ή υποδείγματα τα οποία είναι επακριβώς καθορισμένα, εξατομικευμένα, συγκεκριμένα και προσδιορισμένα μέσα στο σύνολο των σχεδίων ή υποδειγμάτων που έχουν προηγουμένως διατεθεί στο κοινό. Επομένως, προκειμένου να μπορεί να γίνει δεκτό ότι ένα σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ατομικό χαρακτήρα, πρέπει η συνολική εντύπωση που αυτό προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη να είναι διαφορετική από εκείνη την οποία προκαλούν στον εν λόγω χρήστη ένα ή περισσότερα προγενέστερα μεμονωμένα σχέδια ή υποδείγματα, και όχι από εκείνη την οποία του προκαλεί συνδυασμός μεμονωμένων στοιχείων αντλούμενων από περισσότερα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα (πρβλ. απόφαση της 19ης Ιουνίου 2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, σκέψεις 25 και 35).

47 Ο ατομικός χαρακτήρας ενός σχεδίου ή υποδείγματος προκύπτει από τη συνολική διαφορετική εντύπωση ή από το γεγονός ότι αυτό δεν δίνει την εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη ότι «το έχει ξαναδεί», σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο από το σύνολο των υφιστάμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων, χωρίς να συνεκτιμώνται οι διαφορές οι οποίες δεν είναι τόσο έντονες ώστε να επηρεάζουν την εν λόγω συνολική εντύπωση, έστω και αν δεν πρόκειται για επουσιώδεις λεπτομέρειες, λαμβανομένων όμως υπόψη των διαφορών που είναι αρκετά έντονες ώστε να δημιουργούν διαφορετική συνολική εντύπωση [βλ. απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013, Budziewska κατά ΓΕΕΑ – Puma (Αιλουροειδές σε άλμα), T-666/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:584, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

48 Κατά την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα ενός σχεδίου ή υποδείγματος σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο από το σύνολο των υφιστάμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη το είδος του προϊόντος στο οποίο εφαρμόζεται ή ενσωματώνεται το σχέδιο ή υπόδειγμα και, ειδικότερα, του κλάδου της βιομηχανίας όπου αυτό εντάσσεται (βλ. αιτιολογική σκέψη 14 του κανονισμού 6/2002), ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος (βλ. άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002), ο ενδεχόμενος κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, ο οποίος, ακόμη και αν δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι περιορίζει την ελευθερία του δημιουργού, μπορεί πάντως να καθιστά τον ενημερωμένο χρήστη πιο ευαίσθητο ως προς τις διαφορές μεταξύ των συγκρινόμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων, καθώς και ο τρόπος που χρησιμοποιείται το συγκεκριμένο προϊόν, ιδίως σε συνάρτηση με τους χειρισμούς στους οποίους αυτό υποβάλλεται συνήθως κατά τη χρήση του (βλ. απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013, Αιλουροειδές σε άλμα, T-666/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:584, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

49 Εφόσον η προσφεύγουσα έχει επιλέξει, σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο από το σύνολο των υφιστάμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων, το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα, θα πρέπει να γίνει σύγκριση μεταξύ, αφενός, της συνολικής εντυπώσεως την οποία προκαλεί αυτό και, αφετέρου, της συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα [πρβλ. απόφαση της 22ας Ιουνίου 2010, Shenzhen Taiden κατά ΓΕΕΑ – Bosch Security Systems (Εξοπλισμός επικοινωνίας), T-153/08, EU:T:2010:248, σκέψεις 23 και 24].

50 Πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι είναι αβάσιμο το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το γεγονός ότι τα δύο σχέδια ή υποδείγματα έχουν πολλά κοινά στοιχεία και πολύ παρόμοιο γενικότερο σχήμα αρκεί για να διαπιστωθεί ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα δημιουργεί, ως συνολική εντύπωση, στον χρήστη την αίσθηση ότι «το έχει ξαναδεί», λόγω του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος.

51 Πράγματι, όπως ορθώς επισήμανε το συμβούλιο προσφυγών, ενώ στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα κυριαρχούν γραμμές που είναι, κατά βάση, αιχμηρές, στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα επικρατούν οι στρογγυλεμένες γραμμές. Τα δύο σχέδια ή υποδείγματα μεταδίδουν, κατά συνέπεια, διαφορετική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη, ο οποίος επιδεικνύει, όπως έχει αναγνωριστεί, ιδιαίτερη επαγρύπνηση και ευαισθησία, ιδίως όσον αφορά τον σχεδιασμό και την αισθητική των σχετικών προϊόντων.

52 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο, κατά τη σύγκριση των σχεδίων ή υποδειγμάτων, να κυριαρχούν, στη συνολική εντύπωση που προκαλεί καθένα από αυτά, ορισμένα χαρακτηριστικά των αντίστοιχων προϊόντων ή τμημάτων προϊόντων. Εντούτοις, για να κριθεί αν ένα δεδομένο γνώρισμα είναι κυρίαρχο στο προϊόν ή σε τμήμα του, είναι απαραίτητο να εξεταστεί πόσο έντονη είναι η επιρροή την οποία τα διάφορα χαρακτηριστικά του επίμαχου προϊόντος ή τμήματος ασκούν στην εμφάνιση αυτού του προϊόντος ή τμήματος [πρβλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2013, Merlin κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ – Dusyma (Παιχνίδια), T-231/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:560, σκέψη 36].

53 Η προσφεύγουσα αναφέρεται σε ορισμένα μορφολογικά χαρακτηριστικά ως διακριτικά γνωρίσματα του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος στα οποία οφείλονται οι ομοιότητες μεταξύ των δύο σχεδίων ή υποδειγμάτων. Πρόκειται για το σχήμα Χ μεταξύ του πίσω καλύμματος του αμαξώματος και του κάτω μέρους της σέλας, για το σχήμα ανάποδου Ω μεταξύ του κάτω μέρους της σέλας και της ποδιάς και για το σχήμα βέλους της ίδιας της ποδιάς, στα οποία το Tribunale di Torino (πρωτοδικείο του Τορίνο, Ιταλία), στο πλαίσιο μιας ένδικης διαφοράς μεταξύ της παρεμβαίνουσας και της προσφεύγουσας, προσέθεσε το σχήμα σταγόνας της αεροτομής, με την υπ' αριθ. 1900/2017 απόφαση της 6ης Απριλίου 2017 (στο εξής: απόφαση του πρωτοδικείου του Τορίνο), η οποία επικυρώθηκε από το Corte d'appello di Torino (εφετείο του Τορίνο, Ιταλία) με την υπ' αριθ. 677/2019 απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2018, 677/2019 (στο εξής: απόφαση του εφετείου του Τορίνο). Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ούτε ότι ο ενημερωμένος χρήστης αναγνωρίζει όντως ότι τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά κυριαρχούν στην εμφάνιση του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος ούτε ότι τα χαρακτηριστικά αυτά απαντούν και στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, επηρεάζοντας την εμφάνισή του με παρόμοιο τρόπο όπως επηρέαζαν το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα.

54 Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι είναι αλυσιτελή τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι, αφενός, τα κοινά στοιχεία των δύο σχεδίων ή υποδειγμάτων απαντούν και στους υπόλοιπους τύπους της Vespa από την εποχή που η προσφεύγουσα την δημιούργησε και την διέθεσε για πρώτη φορά στο εμπόριο, κατά τα έτη 1945-1946, και, αφετέρου, ότι στο μοντέλο Vespa S υπάρχουν, μεταξύ άλλων, τετράγωνος προβολέας και ευθύγραμμα μέρη. Πράγματι, για τους λόγους που προεκτέθηκαν στις σκέψεις 38 και 49 ανωτέρω, τα ως άνω επιχειρήματα ουδεμία σημασία έχουν για την εξέταση του ατομικού χαρακτήρα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος, δεδομένου ότι αυτός πρέπει να κριθεί αποκλειστικώς βάσει του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος που η προσφεύγουσα επέλεξε, από όλα τα υφιστάμενα σχέδια ή υποδείγματα, ως εκείνο στο οποίο θα στήριζε την αίτησή της για την κήρυξη ακυρότητας.

55 Δεύτερον, ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι διαφορές τις οποίες ανέδειξε το συμβούλιο προσφυγών αφορούν κατ' ουσίαν ήσσονος σημασίας λεπτομέρειες, τονίζεται ότι οι διαφορές είναι επουσιώδεις, για τη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα, όταν δεν είναι αρκετά έντονες ώστε να διακρίνουν τα επίμαχα προϊόντα κατά την αντίληψη του ενημερωμένου χρήστη ή ώστε να αντισταθμίσουν τις διαπιστωθείσες ομοιότητες των εν λόγω σχεδίων ή υποδειγμάτων [πρβλ. απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI κατά ΓΕΕΑ – Wenf International Advisers (Ανοιχτήρι), T-337/12, EU:T:2013:601, σκέψεις 49 έως 54].

56 Εν προκειμένω, αλυσιτελώς προβάλλεται από την προσφεύγουσα το επιχείρημα ότι οι διαφορές που διαπιστώθηκαν από το συμβούλιο προσφυγών έχουν μικρή σημασία στο πλαίσιο μιας θεωρητικής εξετάσεως και είναι ακόμη λιγότερο καθοριστικές στο πλαίσιο μιας εξετάσεως «υπό συνθήκες πραγματικής ζωής» διότι, κατά την άποψή της, η οπτική γωνία του ενημερωμένου χρήστη όταν χρησιμοποιεί το σκούτερ είναι μεταξύ 45 και 60 μοιρών.

57 Ειδικότερα, πρώτον, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, δεν πρέπει να αποδίδεται στην οπτική γωνία που έχει ο χρήστης, όταν χρησιμοποιεί τα προϊόντα όπου προορίζονται να ενσωματωθούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα, βαρύνουσα σημασία στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του τρόπου με τον οποίο ο ενημερωμένος χρήστης αντιλαμβάνεται την εμφάνιση των σχεδίων ή υποδειγμάτων, εφόσον αυτός στηρίζει την επιλογή του να αγοράσει και την απόφασή του να χρησιμοποιήσει τα σχετικά προϊόντα και στον σχεδιασμό τους [πρβλ. απόφαση της 21ης Μαΐου 2015, Senz Technologies κατά ΓΕΕΑ – Impliva (Ομπρέλες), T-22/13 και T-23/13, EU:T:2015:310, σκέψη 97 (μη δημοσιευθείσα)].

58 Δεύτερον, κατόπιν λεπτομερούς συγκρίσεως της μπροστινής, της πίσω και της πλαϊνής όψης των δύο σχεδίων ή υποδειγμάτων, το συμβούλιο προσφυγών ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι διαφορές τους ήταν πολλές και σημαντικές και δεν θα διέφευγαν την προσοχή του ενημερωμένου χρήστη, ο οποίος, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 43 ανωτέρω, γνωρίζει τόσο τα διάφορα σχέδια ή υποδείγματα σκούτερ που υπάρχουν στο εμπόριο, όσο και, σε κάποιον βαθμό, τα στοιχεία από τα οποία αυτά αποτελούνται, λόγω δε του ενδιαφέροντός του για τα σχετικά προϊόντα, μπορεί να θεωρηθεί ότι όχι μόνον επαγρυπνεί ιδιαιτέρως, αλλά επιδεικνύει και ιδιαίτερη προσοχή και ευαισθησία στο θέμα του σχεδιασμού και της αισθητικής τους.

59 Τρίτον, κατά τη νομολογία, όσο πιο περιορισμένη είναι η ελευθερία του δημιουργού κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος, τόσο περισσότερο αρκούν οι ήσσονος σημασίας διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων για να δημιουργηθεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση. Αντιστρόφως, όσο μεγαλύτερη είναι η ελευθερία του δημιουργού κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος, τόσο λιγότερο αρκούν οι ήσσονος σημασίας διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων για να δημιουργηθεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση [πρβλ. απόφαση της 18ης Ιουλίου 2017, Chanel κατά EUIPO – Jing Zhou και Golden Rose 999 (Στολίδι), T-57/16, EU:T:2017:517, σκέψη 30]. Εν προκειμένω, οι διαφορές που, όπως διαπίστωσε το συμβούλιο προσφυγών στα σημεία 44 έως 47 της προσβαλλομένης αποφάσεως, υφίστανται μεταξύ των δύο σχεδίων ή υποδειγμάτων και αφορούν, μεταξύ άλλων, και στοιχεία τους μέσω των οποίων μπορεί να εκφραστεί η δημιουργική ελευθερία είναι πολλές και σημαντικές, οπότε ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού, ο οποίος ορίστηκε ως τουλάχιστον μέτριος, δεν συνιστά ρυθμιστικό παράγοντα ως προς το συμπέρασμα σχετικά με τη συνολική εντύπωση που προκαλεί καθένα από αυτά τα σχέδια ή υποδείγματα.

60 Πιο συγκεκριμένα, οι διαφορές σε σχέση με τον προβολέα, την ποδιά, το κεντρικό στοιχείο που φαίνεται επάνω στην ποδιά, το άνοιγμα του συστήματος αερισμού ή το πλέγμα προστασίας της κόρνας, τα φλας και την πλαϊνή όψη του κάτω μέρους του φτερού των τροχών ενισχύουν τη γωνιώδη όψη του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος, σε σύγκριση με το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα του οποίου η εμφάνιση χαρακτηρίζεται από πιο κυματοειδείς γραμμές. Επίσης, το σχήμα του πίσω καλύμματος του αμαξώματος – ένα ημικύκλιο σαφώς κωνικό στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα και αυστηρά γεωμετρικό στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα – επιβεβαιώνει την ως άνω θεώρηση. Εξάλλου, τα καλύμματα του αμαξώματος, τα οποία αφήνουν τον τροχό εντελώς ακάλυπτο στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, πράγμα που δεν συμβαίνει στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα, το σχέδιο και η θέση των φαναριών, τα οποία είναι όλα του ιδίου μεγέθους, ενωμένα και τοποθετημένα στην κάτω άκρη της αεροτομής στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, ενώ στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα είναι σαφώς διαφορετικού μεγέθους, χωρίζονται μεταξύ τους και είναι τοποθετημένα σε άλλες θέσεις, το σχέδιο της χειρολαβής του συναναβάτη, η οποία είναι κάθετη στο επίδικο σχέδιο ή

υπόδειγμα ενώ είναι σχεδόν οριζόντια στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα, όλα αυτά τα στοιχεία αποτελούν επίσης σημαντικές διαφορές που επηρεάζουν τη συνολική εντύπωση την οποία δημιουργεί καθένα από τα δύο σχέδια ή υποδείγματα.

61 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι οι διαφορές μεταξύ των δύο σχεδίων ή υποδειγμάτων, οι οποίες ορθώς διαπιστώθηκαν από το συμβούλιο προσφυγών και αφορούν, μεταξύ άλλων, και στοιχεία που αποτελούν, κατά την προσφεύγουσα, τα διακριτικά γνωρίσματα του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος, είναι αντιληπτές από τον ενημερωμένο χρήστη και επηρεάζουν τη συνολική εντύπωση που του προκαλούν τα δύο σχέδια ή υποδείγματα, ανεξαρτήτως της οπτικής γωνίας υπό την οποία ο ενημερωμένος χρήστης τα παρατηρεί.

62 Τρίτον, χωρίς να προβάλει αυτοτελή λόγο ακυρώσεως αναφορικά με πλημμελή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το συμβούλιο προσφυγών δεν αιτιολόγησε δεόντως την επιλογή του να αποκλίνει από τις πραγματικές εκτιμήσεις στις οποίες είχε ήδη προβεί το ακυρωτικό τμήμα. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Ειδικότερα, το συμβούλιο προσφυγών, το οποίο δεν δεσμεύεται από τις πραγματικές εκτιμήσεις του ακυρωτικού τμήματος, αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμον, βάσει των λόγων που προεκτέθηκαν στις σκέψεις 58 έως 61 ανωτέρω, γιατί κατέληξε σε διαφορετικά συμπεράσματα από εκείνα του ακυρωτικού τμήματος κατόπιν της επί της ουσίας εξετάσεως της προσφυγής και μετά από αντικειμενική τεχνική ανάλυση των διαφορών που υφίστανται μεταξύ των δύο σχεδίων ή υποδειγμάτων.

63 Από όλες τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το συμβούλιο προσφυγών δεν υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως κρίνοντας, στα σημεία 49 και 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα και το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα προκαλούσαν διαφορετική συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη και συνάγοντας εξ αυτού το συμπέρασμα ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν στερούνταν, λόγω του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος, ατομικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002.

64 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 6/2002

65 Προς στήριξη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα είναι άκυρο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 6/2002, στον βαθμό που, στο συγκεκριμένο σχέδιο ή υπόδειγμα, γίνεται χρήση προγενέστερου διακριτικού σημείου του οποίου είναι δικαιούχος η ίδια.

66 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 6/2002 προβλέπει ότι σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να κηρυχθεί άκυρο σε περίπτωση που γίνεται χρήση διακριτικού σημείου σε μεταγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα και είτε το δίκαιο της Ένωσης είτε η νομοθεσία του αντίστοιχου κράτους μέλους η οποία διέπει το εν λόγω σημείο παρέχει στον δικαιούχο του το δικαίωμα να απαγορεύει τη χρήση αυτή.

67 Κατά τη νομολογία, μια αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος στηριζόμενη στον λόγο ακυρότητας στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 6/2002 μπορεί να ευδοκιμήσει μόνον εφόσον κριθεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα θεωρήσει ότι, στο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που αφορά η ως άνω αίτηση, χρησιμοποιείται το διακριτικό σημείο του οποίου γίνεται επίκληση προς στήριξη της αιτήσεως αυτής [απόφαση της 12ης Μαΐου 2010, Beifa Group κατά ΓΕΕΑ – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Όργανο γραφής), T-148/08, EU:T:2010:190, σκέψη 105]. Η εξέταση του συγκεκριμένου λόγου ακυρότητας πρέπει να βασίζεται στον τρόπο που το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται το διακριτικό σημείο του οποίου

γίνεται επίκληση προς στήριξη του λόγου αυτού, καθώς και στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το εν λόγω σημείο στο ενδιαφερόμενο κοινό (απόφαση της 12ης Μαΐου 2010, Όργανο γραφής, T-148/08, EU:T:2010:190, σκέψη 120).

68 Όπως επιβεβαιώθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το σημείο το οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα προς στήριξη του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως είναι το προγενέστερο σήμα, που συνίσταται στην τρισδιάστατη μορφή σκούτερ η οποία προστατεύεται επίσης από το προγενέστερο σχέδιο, έχει δε αναγνωριστεί και χρησιμοποιείται από το 2005 στην Ιταλία, δεν ήταν όμως καταχωρισμένο κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

69 Κατά το άρθρο 2 του Codice della proprietà industriale (ιταλικού κώδικα βιομηχανικής ιδιοκτησίας), τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας αποκτώνται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον νόμο, τα δε διακριτικά σημεία, όταν δεν πρόκειται για καταχωρισμένα σήματα, προστατεύονται εφόσον πληρούνται οι σχετικές νόμιμες προϋποθέσεις. Βάσει της κρίσιμης ιταλικής νομοθεσίας και νομολογίας, το μη καταχωρισμένο προγενέστερο εθνικό σήμα προστατεύεται εφόσον είναι, από πλευράς των χαρακτηριστικών του, νέο και πρωτότυπο όπως ένα καταχωρισμένο σήμα. Αν έχει προηγηθεί παγκοίνως γνωστή χρήση του, η οποία πρέπει να εξομοιωθεί με πραγματικά γνώση εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού, η ύπαρξη του προγενέστερου σήματος εμποδίζει την καταχώριση μεταγενέστερου πανομοιότυπου ή παρόμοιου σημείου ή, ενδεχομένως, συνεπάγεται την ακυρότητα της καταχωρίσεως του τελευταίου.

70 Όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι το συμβούλιο προσφυγών στήριξε την απόφασή του σε δική του ερμηνεία των εφαρμοστέων διατάξεων και σε υποκειμενική εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που του προσκομίστηκαν, επισημαίνεται ότι το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Ειδικότερα, το συμβούλιο προσφυγών εξέτασε αν, κατά την ημερομηνία καταθέσεως του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος, το προγενέστερο σήμα είχε χρησιμοποιηθεί με τέτοιον τρόπο ώστε να έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό στο ενδιαφερόμενο ιταλικό κοινό προκειμένου να μπορεί να διεκδικηθεί προστασία του δυνάμει της ιταλικής νομοθεσίας και νομολογίας, προς εφαρμογή του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002.

71 Στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, το συμβούλιο προσφυγών έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα. Αφενός, το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ορθώς ότι δεν ασκούσαν επιρροή, πρώτον, τα δεδομένα σχετικά με τις πωλήσεις και το μερίδιο αγοράς, καθώς και οι πληροφορίες σχετικά με τη διαφημιστική δραστηριότητα της προσφεύγουσας, στον βαθμό που δεν αφορούσαν αποκλειστικώς το προγενέστερο σήμα, και, δεύτερον, τα πιστοποιητικά πωλήσεων, από τα οποία δεν προέκυπτε με επαρκή σαφήνεια αν αφορούσαν μόνον ή αποκλειστικώς την Ιταλία, την περιοχή δηλαδή όπου θεωρούνταν ότι προστατευόταν το προγενέστερο σήμα.

72 Αφετέρου, το συμβούλιο προσφυγών εξέτασε τη δημοσκόπηση που προσκόμισε η προσφεύγουσα για να αποδείξει ότι το ενδιαφερόμενο ιταλικό κοινό γνώριζε πραγματικά το προγενέστερο σήμα και ότι, πιο συγκεκριμένα, η τρισδιάστατη μορφή σκούτερ την οποία προστάτευε το σήμα αυτό συνδεόταν με την προσφεύγουσα και είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα μέσω της χρήσης της.

73 Όσον αφορά την αιτίαση της παρεμβαίνουσας ότι η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να διεκδικήσει νομίμως προστασία του προγενέστερου σήματος προς εφαρμογή του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002, επισημαίνεται ότι με την απόφαση του πρωτοδικείου του Τορίνο, η οποία επικυρώθηκε με την απόφαση του εφετείου του Τορίνο, αναγνωρίστηκε η ύπαρξη και η εγκυρότητα του προγενέστερου σήματος. Εντούτοις, η ως άνω διαπίστωση δεν έχει καταστεί ακόμη αμετάκλητη, όπως εξέθεσε η παρεμβαίνουσα με την από 16 Μαΐου 2019 απάντησή της προς την ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου.

74 Επομένως, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν μπορούσε να διεκδικηθεί νομίμως προστασία του προγενέστερου σήματος δυνάμει της ιταλικής νομοθεσίας και νομολογίας, προς εφαρμογή του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002, πρέπει να εξεταστεί αν ορθώς το

συμβούλιο προσφυγών απέρριψε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος βάσει της προαναφερθείσας διατάξεως, αφού έκρινε ότι δεν είχε γίνει χρήση του προγενέστερου σήματος στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα και ότι δεν υφίστατο, για το ενδιαφερόμενο κοινό, κίνδυνος συγχύσεως του προγενέστερου σήματος με το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα.

Σχετικά με το ενδιαφερόμενο κοινό

75 Κατά την ανάλυση του ζητήματος της ενδεχόμενης συγκρούσεως μεταξύ του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος και του προγενέστερου σήματος, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση, είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, και ανήκει στο ενδιαφερόμενο κοινό για τα προϊόντα που αφορά το προγενέστερο σήμα, ήτοι τα «σκούτερ» ως υποκατηγορία της κατηγορίας «Μοτοποδήλατα· μοτοσικλέτες», όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση και όπως επιβεβαιώθηκε από τους διαδίκους κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

76 Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι ο βαθμός προσοχής του μέσου καταναλωτή μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με την κατηγορία των επίμαχων προϊόντων (απόφαση της 22ας Ιουνίου 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, σκέψη 26).

77 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι τα σκούτερ είναι σχετικά δαπανηρά αγαθά μακροχρόνιας χρήσης, ο μέσος καταναλωτής αναμένεται να επιδείξει αυξημένο βαθμό προσοχής, όπως διαπίστωσε το συμβούλιο προσφυγών στη σκέψη 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

78 Συνεπώς, το ζήτημα αν έχει γίνει χρήση του προγενέστερου σήματος στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα και αν υφίσταται, για το ενδιαφερόμενο κοινό, κίνδυνος συγχύσεως του προγενέστερου σήματος με το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, πρέπει να εξεταστεί με σημείο αναφοράς τον μέσο καταναλωτή όπως ορίστηκε στις σκέψεις 75 και 77 ανωτέρω, ο οποίος θα λάβει υπόψη του και αισθητικούς παράγοντες για την αγοραστική του επιλογή.

Σχετικά με τη χρήση του προγενέστερου σήματος στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα και με την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως του ενδιαφερόμενου κοινού

79 Πρώτον, εφόσον, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 68, η προσφεύγουσα περιόρισε το δικαίωμα βάσει του οποίου ζήτησε να κηρυχθεί άκυρο το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002, μόνο στο προγενέστερο σήμα, η τυχόν ύπαρξη, στα σκούτερ Vespa πριν από το 2005, κοινών στοιχείων με το προγενέστερο σήμα δεν ασκεί επιρροή για την εκτίμηση του ζητήματος της χρήσης του σήματος αυτού στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα στο πλαίσιο του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002, όπως ορθώς έκρινε το συμβούλιο προσφυγών.

80 Δεύτερον, όσον αφορά τα στοιχεία που η προσφεύγουσα προβάλλει ως τα διακριτικά γνωρίσματα της προστατευόμενης με το προγενέστερο δικαίωμα τρισδιάστατης μορφής σκούτερ τα οποία έχουν, κατά την άποψή της, αντιγραφεί ανεπιτρέπτως στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, ήτοι το σχήμα Χ μεταξύ του πίσω καλύμματος του αμαξώματος και του κάτω μέρους της σέλας, το σχήμα ανάποδου Ω μεταξύ του κάτω μέρους της σέλας και της ποδιάς και το σχήμα βέλους της ίδιας της ποδιάς, στα οποία προστέθηκε, με την απόφαση του πρωτοδικείου του Τορίνο, και το σχήμα σταγόνας της αεροτομής, επισημαίνεται ότι η εκτίμηση του ζητήματος της ενδεχόμενης χρήσης των χαρακτηριστικών αυτών στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα προϋποθέτει σύγκριση μεταξύ της μορφής που προστατεύεται με το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα και εκείνης την οποία προστατεύει το προγενέστερο σήμα.

81 Όπως όμως διαπίστωσε το συμβούλιο προσφυγών στα σημεία 84 έως 86 της προσβαλλομένης αποφάσεως, παρατηρώντας τις τρισδιάστατες μορφές σκούτερ που προστατεύονται με το προγενέστερο σήμα και με το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα αντιστοίχως, ο μέσος καταναλωτής, ο

οποίος δεν είναι εμπειρογνώμονας με ειδικές τεχνικές γνώσεις, δεν θα κατορθώσει να διακρίνει αμέσως το σχήμα Χ μεταξύ του πίσω καλύμματος του αμαξώματος και του κάτω μέρους της σέλας ή το σχήμα ανάποδου Ω μεταξύ του κάτω μέρους της σέλας και της ποδιάς, ούτε θα αντιληφθεί αυτομάτως το σχήμα βέλους της ίδιας της ποδιάς, έστω και αν ο βαθμός προσοχής του είναι αυξημένος. Όσον αφορά δε την αεροτομή, θα εντοπίσει μάλλον ως διαφορά ότι, στο προγενέστερο σήμα, αυτή είναι πιο επιμήκης και στενεύει στην άκρη, ενώ στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα ομοιάζει περισσότερο με ημικύκλιο.

82 Γενικότερα, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν το ενδιαφερόμενο κοινό θα ξεχωρίσει τα προαναφερθέντα στη σκέψη 81 στοιχεία που προβάλλει η προσφεύγουσα ως διακριτικά χαρακτηριστικά του προγενέστερου σήματος, ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος επιδεικνύει αυξημένο βαθμό προσοχής, θα αντιληφθεί ότι το στυλ, οι γραμμές και η όψη της προστατευόμενης με το προγενέστερο σήμα τρισδιάστατης μορφής σκούτερ είναι διαφορετικά, από οπτικής απόψεως, σε σχέση με εκείνα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος.

83 Επομένως, επιβεβαιώνεται η διαπίστωση του συμβουλίου προσφυγών ότι υπάρχουν διαφορές μεταξύ της μορφής του προγενέστερου σήματος και της μορφής του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος. Οι διαφορές αυτές αφορούν και τα στοιχεία τα οποία, κατά την προσφεύγουσα, αποτελούν τα διακριτικά χαρακτηριστικά του προγενέστερου σήματος.

84 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί, προς αντιστάθμιση των οπτικών αυτών διαφορών, να επικαλεστεί λυσιτελώς ούτε ότι το προγενέστερο σήμα και το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα αφορούν τα ίδια προϊόντα, ούτε ότι έχει γίνει, στην ιταλική αγορά, παγκοίνως γνωστή χρήση της προστατευόμενης με το προγενέστερο σήμα τρισδιάστατης μορφής σκούτερ για τα εν λόγω προϊόντα, όπως μαρτυρεί η δημοσκόπηση που προσκομίστηκε από αυτήν.

85 Ειδικότερα, όπως έκρινε το συμβούλιο προσφυγών στο σημείο 87 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, από τις πληροφορίες που περιέχει η δημοσκόπηση δεν είναι δυνατό να συναχθεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό συνδέει συγκεκριμένα με το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα την τρισδιάστατη μορφή σκούτερ η οποία προστατεύεται με το προγενέστερο σήμα και, ως εκ τούτου, να αποδειχθεί ότι το προγενέστερη σήμα χρησιμοποιείται στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα.

86 Τρίτον, επισημαίνεται ότι το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002 τυγχάνει εφαρμογής όχι μόνον όταν χρησιμοποιείται σημείο πανομοιότυπο με εκείνο του οποίου έχει γίνει επίκληση προς στήριξη της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας, αλλά και όταν χρησιμοποιείται παρόμοιο σημείο [αποφάσεις της 12ης Μαΐου 2010, Όργανο γραφής, T-148/08, EU:T:2010:190, σκέψη 52, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, Dairek Attoumi κατά ΓΕΕΑ – Diesel (DIESEL), T-278/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:606, σκέψη 85], εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι υφίσταται, για το ενδιαφερόμενο κοινό, κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο σημείων (απόφαση της 12ης Μαΐου 2010, Όργανο γραφής, T-148/08, EU:T:2010:190, σκέψη 54).

87 Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο σύγχυσης το ενδεχόμενο να πιστέψει το κοινό ότι τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους οικονομικώς. Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, με σημείο αναφοράς τον τρόπο με τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τόσο τα επίμαχα σημεία όσο και τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες, και λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή, ιδίως δε της αλληλεπιδράσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση της 25ης Απριλίου 2013, Chen κατά ΓΕΕΑ – AM Denmark (Εργαλείο καθαρισμού), T-55/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:219, σκέψη 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

88 Εντούτοις, αν κριθεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό δεν θα αντιληφθεί ότι, στο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας, γίνεται χρήση του διακριτικού σημείου που έχει επικαλεστεί ο αιτών προς στήριξη της αιτήσεώς του, τότε μπορεί, κατά τα φαινόμενα, να αποκλειστεί κάθε κίνδυνος συγχύσεως (πρβλ. απόφαση της 12ης Μαΐου 2010, Όργανο γραφής, T-148/08, EU:T:2010:190, σκέψη 106).

89 Στην απόφαση του πρωτοδικείου του Τορίνο, ο εθνικός δικαστής έκρινε ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα παρουσίαζε, σε σχέση με το προγενέστερο σήμα, σημαντικές αισθητικές διαφορές οι οποίες αφορούσαν και τα διακριτικά χαρακτηριστικά του προγενέστερου σήματος και ήταν ικανές να αποκλείσουν κάθε κίνδυνο συγχύσεως του ενδιαφερόμενου κοινού, οπότε έπρεπε να απορριφθεί ο ισχυρισμός περί προσβολής του προγενέστερου σήματος από το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα. Αυτές οι κρίσεις που διατυπώθηκαν στην απόφαση του πρωτοδικείου του Τορίνο δεν αμφισβητήθηκαν από την προσφεύγουσα και την παρεμβαίνουσα και έχουν, ως εκ τούτου, αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, όπως διαπιστώθηκε στην απόφαση του εφετείου του Τορίνο και όπως επιβεβαιώθηκε από τους διαδίκους με τις απαντήσεις τις οποίες έδωσαν, στις 16 και στις 17 Μαΐου 2019, σε σχετική ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου.

90 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, επειδή, αφενός, το προγενέστερο σήμα προκαλεί διαφορετική συνολική οπτική εντύπωση από εκείνη που δημιουργεί το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα και, αφετέρου, η αισθητική έχει εν προκειμένω σημασία για την αγοραστική επιλογή, ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος επιδεικνύει αυξημένο βαθμό προσοχής, θα αποκλείσει το ενδεχόμενο να έχει γίνει, στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, χρήση του προγενέστερου σήματος, παρότι πρόκειται για τα ίδια προϊόντα.

91 Επομένως, το συμβούλιο προσφυγών δεν υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως κρίνοντας, στα σημεία 73 και 88 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως, ούτε καν κίνδυνος συσχετισμού, για το ενδιαφερόμενο κοινό, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 6/2002.

92 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού 6/2002

93 Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα πρέπει να κηρυχθεί άκυρο και βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1 στοιχείο στ′, του κανονισμού 6/2002, κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας και των αρχών που διέπουν τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ιταλία και στη Γαλλία.

94 Όσον αφορά τη φερόμενη χρήση έργου διανοίας προστατευόμενου από τις ιταλικές διατάξεις για το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, και συγκεκριμένα από τον la legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (νόμος 633 σχετικά με την προστασία του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων), της 22ας Απριλίου 1941 (*GURI* αριθ. 166, της 16ης Ιουλίου 1941), όπως έχει τροποποιηθεί, η προσφεύγουσα αναφέρεται, με το δικόγραφό της στη «μορφή Vespa» ή στη «Vespa». Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο καλλιτεχνικός και δημιουργικός πυρήνας της «Vespa», ο οποίος συνίσταται στα μορφολογικά χαρακτηριστικά που υπενθυμίστηκαν στις σκέψεις 10 και 53 ανωτέρω, ανάγεται χρονικώς στα έτη 1945 και 1946 και ότι ο δημιουργικός αυτός πυρήνας προστατεύεται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ιταλία, χωρίς να μπορεί να γίνει διάκριση μεταξύ των διαφόρων μοντέλων της Vespa, όπως έχει αναγνωριστεί, κατά την άποψή της, και με την απόφαση του πρωτοδικείου του Τορίνο. Ειδικότερα, χάρη σε αυτά τα χαρακτηριστικά, τα οποία έχουν παραμείνει κατά βάση αμετάβλητα από τότε που η προσφεύγουσα δημιούργησε και διέθεσε στο εμπόριο για πρώτη φορά το αρχικό μοντέλο, η Vespa έχει γίνει έμβλημα, σύμβολο του τρόπου ζωής και του ιταλικού καλλιτεχνικού ντιζάιν. Κατά την επ' ακροατηρίου

συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα βρίσκεται ενσωματωμένος ο καλλιτεχνικός και δημιουργικός πυρήνας της αρχικής Vespa, ήτοι τα προαναφερθέντα μορφολογικά χαρακτηριστικά.

95 Ως προς τη φερόμενη χρήση έργου διανοίας προστατευόμενου από τις γαλλικές διατάξεις για το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, η προσφεύγουσα παραπέμπει στην από 7 Φεβρουαρίου 2013 απόφαση του tribunal de grande instance de Paris (πρωτοδικείου του Παρισιού, Γαλλία), με την οποία αναγνωρίστηκε επίσης, όπως ισχυρίζεται, ότι η «Vespa», ιδίως στη μορφή της που αντιστοιχεί στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα, πληρούσε τις προϋποθέσεις για να προστατεύεται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας στη Γαλλία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου L 111-1 του γαλλικού κώδικα διανοητικής ιδιοκτησίας, λόγω της όλης ιδιάζουσας όψης της και της ιδιαίτερης μορφής της, οι οποίες χαρακτηρίζονταν από «καμπυλότητα, θηλυκότητα και "vintage" αισθητική» και έφεραν τη σφραγίδα των αισθητικών επιλογών και της προσωπικότητας του δημιουργού της.

96 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν το σύνολο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

97 Υπενθυμίζεται κατ' αρχάς ότι το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 6/2002 ορίζει ότι κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να κηρυχθεί άκυρο σε περίπτωση που έχει γίνει μη επιτρεπόμενη χρήση έργου το οποίο προστατεύεται δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας κράτους μέλους σχετικά με το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας. Συνεπώς, ο κάτοχος του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας μπορεί να επικαλεστεί την προστασία αυτή όταν, δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους που του παρέχει την προστασία, έχει τη δυνατότητα να απαγορεύει την εν λόγω χρήση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος (πρβλ. απόφαση της 6ης Ιουνίου 2013, Καντράν ρολογιού, T-68/11, EU:T:2013:298, σκέψη 79).

98 Ακολούθως, κατά τη νομολογία, ο προσφεύγων ο οποίος επικαλείται τον λόγο ακυρότητας που προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 6/2002 οφείλει να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει γίνει μη επιτρεπόμενη χρήση έργου που προστατεύεται δυνάμει της νομοθεσίας του αντίστοιχου κράτους μέλους σχετικά με το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας (διάταξη της 17ης Ιουλίου 2014, Kastenholz κατά ΓΕΕΑ, C-435/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2124, σκέψη 55).

99 Τέλος, από τον συνδυασμό των διατάξεων, αφενός, του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και παράγραφος 3, του κανονισμού 6/2002 και, αφετέρου, του άρθρου 28, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο iii, του κανονισμού 2245/2002 συνάγεται, πρώτον, ότι κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα κηρύσσεται άκυρο εφόσον έχει γίνει μη επιτρεπόμενη χρήση έργου που προστατεύεται δυνάμει εθνικής νομοθεσίας κράτους μέλους για το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, δεύτερον, ότι μόνον ο κάτοχος του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας μπορεί να ζητήσει την κήρυξη της ακυρότητας και, τρίτον, ότι η αίτησή του πρέπει να περιλαμβάνει, εκτός από αναπαράσταση του προστατευόμενου έργου στο οποίο στηρίζεται η αίτηση, και διευκρινίσεις σχετικά με αυτό, καθώς επίσης και στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι ο αιτών την κήρυξη της ακυρότητας είναι όντως ο κάτοχος του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας [απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2013, Viejo Valle κατά ΓΕΕΑ – Établissements Coquet (Φλιτζάνι και πιατάκι με ραβδώσεις), T-566/11 και T-567/11, EU:T:2013:549, σκέψη 47].

100 Πρώτον, πρέπει να προσδιοριστεί ποιο έργο επικαλείται η προσφεύγουσα για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 6/2002, ως έργο του οποίου έχει γίνει μη επιτρεπόμενη χρήση στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, μολονότι προστατεύεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ιταλία και στη Γαλλία.

101 Ως προς το ζήτημα αυτό, αφενός, το συμβούλιο προσφυγών διαπίστωσε, στο σημείο 99 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το μοναδικό έργο το οποίο η προσφεύγουσα προσδιόρισε με επαρκή ακρίβεια για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του

κανονισμού 6/2002 ήταν εκείνο που αντιστοιχούσε στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα, δεδομένου ότι το έργο σε σχέση με το οποίο ήταν δυνατό να προβληθεί ο προβλεπόμενος στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού 6/2002 λόγος ακυρότητας δεν μπορούσε να είναι μια συσσώρευση των διαφόρων στυλιστικών εκδοχών του ίδιου προϊόντος σε βάθος δεκαετιών. Αφετέρου, το συμβούλιο προσφυγών στηρίχθηκε στις κρίσεις του πρωτοδικείου του Τορίνο, το οποίο παρέπεμπε στην από 7 Φεβρουαρίου 2013 απόφαση του πρωτοδικείου του Παρισιού, για να αναγνωρίσει ότι το έργο που αντιστοιχεί στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελεί πνευματικό δημιούργημα και έχει καλλιτεχνική αξία. Κατά το συμβούλιο προσφυγών, με τις ως άνω αποφάσεις αναγνωρίστηκε ότι το μοντέλο σκούτερ το οποίο αντιστοιχεί στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα συνιστά προστατευόμενο έργο δυνάμει των ιταλικών και των γαλλικών διατάξεων σχετικά με το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας.

102 Οι διαπιστώσεις αυτές επικυρώνονται, στον βαθμό που αποτυπώνουν την αρχή ότι το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύει την έκφραση των ιδεών και όχι τις ίδιες τις ιδέες. Πράγματι, το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα ενσωματώνει τον πυρήνα της αρχικής «Vespa», ήτοι τα μορφολογικά χαρακτηριστικά που υπενθυμίστηκαν στις σκέψεις 10 και 53 ανωτέρω, και ακριβώς επειδή αποτελεί συγκεκριμένη έκφραση του καλλιτεχνικού και δημιουργικού αυτού πυρήνα τυγχάνει προστασίας δυνάμει των ιταλικών διατάξεων για το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας. Ομοίως, το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει, στο σύνολό του, ιδιάζουσα όψη και ιδιαίτερη μορφή, αφού χαρακτηρίζεται από «καμπυλότητα, θηλυκότητα και “vintage” αισθητική», στοιχεία τα οποία μπορούν να τύχουν προστασίας δυνάμει των γαλλικών διατάξεων για το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας.

103 Δεύτερον, πρέπει να ελεγχθεί αν στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει γίνει «μη επιτρεπόμενη χρήση» του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος ως έργου προστατευόμενου δυνάμει των ιταλικών και των γαλλικών διατάξεων για το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, κατά την έννοια του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού 6/2002.

104 Υπό το πρίσμα όμως των ιταλικών διατάξεων για το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, δεν είναι δυνατό να εντοπιστεί στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα η χρήση του καλλιτεχνικού και δημιουργικού πυρήνα που συνίσταται στα μορφολογικά χαρακτηριστικά τα οποία υπενθυμίστηκαν στις σκέψεις 10 και 53 ανωτέρω. Πράγματι, στα τμήματα μεταξύ του πίσω καλύμματος του αμαξώματος και του κάτω μέρους της σέλας καθώς και μεταξύ του κάτω μέρους της σέλας και της ποδιάς, το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα χαρακτηρίζεται από μάλλον αιχμηρές γραμμές. Η γωνιώδης ποδιά μέχρι το φτερό του τροχού έχει περισσότερο σχήμα «γραβάτας», παρά βέλους. Όσον αφορά δε την αεροτομή, στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα αυτή δεν στενεύει τόσο στην άκρη της, αντιθέτως προς το σχήμα σταγόνας της αεροτομής του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος.

105 Επιπλέον, η όλη ιδιάζουσα όψη και η ιδιαίτερη μορφή του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος, η οποία χαρακτηρίζεται από «καμπυλότητα, θηλυκότητα και “vintage” αισθητική», δεν υπάρχουν ως στοιχεία στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, το οποίο χαρακτηρίζεται από ευθείες γραμμές και γωνίες, με συνέπεια, όπως διαπίστωσε το συμβούλιο προσφυγών στο σημείο 114 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η εντύπωση που δημιουργεί το έργο το οποίο αντιστοιχεί στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα να είναι διαφορετική από εκείνη που προκαλεί το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα.

106 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι το συμβούλιο προσφυγών δεν υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως κρίνοντας, στο σημείο 115 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στηριζόμενο στα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του, ότι δεν είχε γίνει στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα μη επιτρεπόμενη χρήση του μοντέλου σκούτερ το οποίο αντιστοιχεί το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα και προστατεύεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ιταλία και στη Γαλλία.

107 Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

108 Δεδομένου ότι δεν έγινε δεκτός κανένας από τους λόγους ακυρώσεως τους οποίους προέβαλε η προσφεύγουσα, η υπό κρίση προσφυγή είναι απορριπτέα.

Επί των δικαστικών εξόδων

109 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

110 Δεδομένου ότι εν προκειμένω η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του EUIPO και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Piaggio & C. SpA στα δικαστικά έξοδα.

Berardis Papasavvas Spineanu-Matei

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Σεπτεμβρίου 2019.

(υπογραφές)